

DIT IS CULTUUR

Een komedie in vier bedrijven

door

JULIA ENGELEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: bestellen@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DIT IS CULTUUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JULIA ENGELEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot: D/2026/0220/026
ISBN: 9789038518534

© 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten,
Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES

(3 dames - 4 heren)

PAUL BOEIKENS: Kabinetsmedewerker op het departement cultuur, jeugd en media, rond de vijfenveertig jaar oud, gehuwd met Marie, hevig van karakter, ambitieus en werkt zich daardoor in de nesten.

JIMMY STAARTJENS: Kabinetsmedewerker op het departement cultuur, jeugd en media. Jonge, frisse man, verzorgd. Hij is homoseksueel. Vrijgezel. Werkt liefst zo weinig mogelijk.

SANDRA KOKS: Bediende eerste klasse. Jonge, frisse vrouw. Werkt vooral in het archief. Ze is een beetje verliefd op Paul. Vrijgezel.

KELLY VERVAKE: De nieuwe interieurverzorgster. Gehuwd. Stookt graag ruzie, hevig, volks. Ze drinkt graag een borreltje.

JAN BELLEMANS: Chef van het departement. Gehuwd, houdt van de vrouwtjes. Hij heeft nog geen dag in zijn leven gewerkt. Hij staat graag in de schijnwerpers.

TONY LAPINO: Glazenwasser. Vrijgezel. Hij laat zijn oog vallen op Marie, de vrouw van Paul. Italiaan uit de Genkse cité. Spreekt ook zo.

MARIE BOEIKENS: Gehuwd met Paul. Ze zet graag de puntjes op de i. Verzorgd. Strijdvaardig.

FIGURANTEN: Off-scène

DECOR

Een kantoorruimte op het departement cultuur, jeugd en media op het vierde verdiep in een straat in Brussel. De achterwand bestaat vooral uit drie ramen waarvan alleen de middelste open kan. Door de ramen zien we de flats aan de andere kant van de straat. Links een doorgang naar een andere ruimte: het archief. Rechts een deur met raam naar de gang. Veel kantoormeubilair, een tafel, stoelen, kapstok.

KORTE INHOUD

Een maandagmorgen, 28 januari. Een gewone werkdag in een kantoor op het departement cultuur, jeugd en media. Paul Boeikens viert zijn 10-jarig werkjubileum. Hij is daar bijzonder fier op. Zijn vrouw Marie brengt de taart en verwacht dat ze eigenlijk hun 20-jarig kennismaking gaan vieren met een lunch. Ze betrapt haar man echter in een compromitterende houding met eerst Sandra, daarna met Kelly, de nieuwe kuisvrouw en tenslotte ziet ze hoe Paul een achtergelaten zweepje hanteert in een uitgelaten moment. Ze is woedend. Jan Bellemans, de chef, kent dat zweepje. Hij heeft daar goede herinneringen aan. Hij wil dat Paul voor hem een nieuw afspraakje regelt met Wendy, de eigenares van het zweepje. Paul, ambitieus als hij is, laat zich hiertoe overhalen. Hij moet Wendy eerst een dickpic sturen. Ondertussen komt Tony, de glazenwasser in de problemen. Jimmy komt terwijl hij Tony probeert te redden van een val van het vierde verdiep, zelf in moeilijkheden. Paul kan hen beiden redden. Iedereen wil deze geslaagde redding in de pers, iedereen wil hiermee schitteren. Paul, in een poging zijn Marie gunstig te stemmen, stuurt een perscommuniqué rond met een foto van de reddingspoging. Maar wat blijkt: hij heeft zijn dickpic rondgestuurd. Nu komt Paul pas goed in de problemen. Of toch niet? Zoveel vrouwen blijken plots in hem geïnteresseerd te zijn. Of dat wel goed komt voor onze ambitieuze Paul.

EERSTE BEDRIJF

(We zien een kantooruimte, bureaus vol mappen, een tafel, papier, rommelig. De telefoon gaat. Jimmy komt binnen, fietshelm met daarop een grote muts, broekclips, fluohesje, groot licht op zijn borst, rugzak, zware handschoenen. Hij moet even zoeken naar de telefoon door de rommel, vindt uiteindelijk de telefoon, handschoenen uit, tweede paar handschoenen uit, wil de hoorn aan zijn hoofd houden, de fietshelm zit in de weg.)

JIMMY: *(Roept naar de telefoon.)* Ik kom er zo aan, momentje, ik geraak niet aan mijn oortjes. *(Muts en fietshelm af.)* Ja? Hallo, met Jimmy Staartjens, communicatieverantwoordelijke departement cultuur, jeugd en media. Sorry dat u moest wachten, maar mijn fietshelm zat in de weg. Veiligheid voor alles, nietwaar? ... Dag mevrouw de minister, neen mevrouw de minister, hij is er nog niet. ... Natuurlijk, Friedake. Wat kan ik voor jou betekenen? ... Momentje, even noteren. *(Zoekt naar pen.)* Momentje, even zoeken naar een pen. *(Trekt bovenste schuif van Pauls bureau open en vindt een knalrode bh. Houdt die in de lucht.)* Momentje, ik heb nog geen pen gevonden wel een rode bh. Die is toch niet van jou? ... *(lacht)* Neen ook niet van mij. Het is mijn maat niet. ... O ja, momentje, even zoeken naar een pen. *(Zoekt op Pauls bureau en vindt een enorm groot, gebruikt condoom.)* Hallo, zeg het maar, ik onthoud het wel, de pennen lijken allemaal onvindbaar, waarschijnlijk gestolen. ... Potloden? Ik heb een potlood, maar die dient niet om mee te schrijven. Ik heb wel een gebruikt condoom gevonden. Paardenmaat. ... Gebruikt, ja. ... Neen, zo'n hengst ben ik niet. Momentje, even ruiken. *(Ruikt, verbaasd, likt.)* Gevuld geweest met champagne, Veuve Clicqout. ... Ha, deugnietje. ... Goed, Diederik maakt het goed. Dat is mijne engel, hé. Hoe is het met uwe sloeber? ... Hij rijdt graag paardje. Koop hem een teddybeer, dan kan hij daarop zijn lusten botvieren. ... In de wasmachine. De teddybeer hè, niet de sloeber. *(Heeft ondertussen een pen gevonden.)* Eureka! Toch nog een verdwaald schaap gevonden. Ik kan je boodschap nu opschrijven. ... *(Schrijft)* Ja, ja, ... poetsvrouw, ja, ... genoteerd. Dus ik heb: poetsvrouw begint vandaag bij ons in het departement van cultuur, moet weg bij jullie vanwege een misverstand. En ze heet Kelly. Goed, ik zal het doorgeven aan de chef. En alles kits bij de Dienst Gelijke Kansen? ... *(Schaterende lach.)* Prachtig, jij kan het toch zo schoon zeggen, Friedake. *(Giechelend)* Ja, ... ja, tot wederhoren. Kusjes. ... *(respectvol)* Natuurlijk niet, mevrouw de minister. Die kusjes zijn louter platonisch, mevrouw de minister. Nog een fijne dag, mevrouw de minister. *(Haakt in.)* Kakmadam.

PAUL: *(Op via gang met een stapel dossiers. Hevig.)* Mag ik jou erop wijzen, mijnheer Staartjens, dat de deontologische code van dit departement scheldwoorden afwijst, of ze gehoord worden door de percipiënt of niet. Je weet nooit wie er meeluistert.

JIMMY: Heel goed, mijnheer Boeikens, dat u mij daar nog eens aan herinnert. Het is gelijk de diarree, in het heetst van de strijd durft een mens zichzelf nogal eens laten gaan. Over percipiënt gesproken, mijnheer Boeikens, is deze van u? *(Houdt condoom omhoog.)*

PAUL: Heel zeker niet!

JIMMY: Hij lag op uw bureau. *(Likt aan het condoom, kreet van afschuw van Paul.)* Veuve Clicqout, niet echt uw stijl, want die is eerder wat naar de profijtige kant.

PAUL: Heel zeker niet!

JIMMY: (*Houdt condoom omhoog.*) Mag ik vragen, uit curiositeit, of het tenminste uw maat is?

SANDRA: (*In deur, jas, tas.*) Heel zeker niet! (*giechelt*)

PAUL: Wablief! (*Draait zich om. Geschrokken.*) Juffrouw Koks.

SANDRA: Sandra, mijnheer Boeikens, U mag Sandra zeggen. (*Terug ingetogen.*) Excuseer, pardon, mijn excuses.

PAUL: (*Vaderlijk*) Het past niet dat een hoger gerangschikte een familiale relatie aangaat met een ondergeschikte. Dat zou een onevenwicht veroorzaken in, in

...

SANDRA: (*Doet haar jas uit, sexy kledingje.*) Ja, mijnheer Boeikens, veroorzaken in wat?

PAUL: (*Is zijn kluts kwijt.*) Wa... wa... Onregelmatigheden, Sandrake, onregelmatigheden. (*Neemt een pillendoosje uit zijn jaszak en slikt een Rennie.*)

JIMMY: Onder andere in zijn bloeddruk en testosterongehalte. Bent u al aan de Rennies begonnen? En u heeft niet eens uw koffie gehad. Goedemorgen, scheetje.

SANDRA: Goedemorgen, bad boy. (*Luchtkusjes*)

JIMMY: Hoe, blits kledingje. In de uitverkoop?

SANDRA: Geleend van mijn zus. Wij doen dat regelmatig, kleren ruilen.

JIMMY: Ga weg, mijn moeder en ik ook. De wereld is toch klein. Misschien kunnen wij tweeën ook een keer samen komen en elkaars kleren passen?

PAUL: (*Geïrriteerd, hevig*) Is er post, mijnheer Staartjens? En wil u ASAP de computers opstarten juffrouw Koks? Er moet gewerkt worden. Vandaag zou ik graag zien dat alle achterstallige dossiers afgewerkt worden. Ik heb alvast het goede voorbeeld gegeven en gisterenavond thuis mijn dossiers doorgenomen. Afgesproken dus? We gaan vandaag ons uiterste best doen.

SANDRA: O ja, natuurlijk mijnheer Boeikens. Voor u altijd, mijnheer Boeikens.

PAUL: Dat is, dat is ... (*Staart naar haar boezem.*)

JIMMY: Appetijtelijk?

PAUL: Volkomen logisch, evident, juffrouw Koks. Ik weet dat ik op u kan rekenen.

SANDRA: Tussen haakjes, mijnheer Boeikens, mag ik deze avond een uurtje vroeger vertrekken? Ik heb een afspraakje bij nagelstudio Chantelle. Daar geraak je zo moeilijk binnen, altijd volzet.

PAUL: Ik weet niet, juffrouw Koks, cosmetische behandelingen zijn geen urgente incidenten.

SANDRA: O, maar het is urgent, hoor. De nagel van mijn klein pinkje dreigt door te scheuren, ziet u. (*Leunt tegen hem aan.*) Kijk maar.

PAUL: (*Kijkt naar haar boezem.*) Wa...wa... Jaaaa.

SANDRA: O, dank u, mijnheer Boeikens. Ik zal het een van deze dagen goed maken.

PAUL: Dat is evident. (*Kucht nadrukkelijk.*) Zoals u wenst, juffrouw.

JIMMY: Tussen haakjes, mijnheer Boeikens, mag ik deze avond ook een uurtje vroeger vertrekken? Ik heb ook een urgente kwestie. Zie je die walletjes onder mijn ogen? Das van de stress. En daar is deze gast, Luigi, die doet wonderen met airbags. Je geraakt daar enkel binnen als je zijn achterpoortje kent.

PAUL: Alstublieft!

JIMMY: Niet dat achterpoortje. Nu heeft die toch niet een kwartiertje voor mij vrijgemaakt. Dus ... (*Leunt net als Sandra tegen hem aan.*)

PAUL: Is er post, mijnheer Staartjens?

JIMMY: Die moet ik nog ophalen.

PAUL: Vooruit, avanti! In de vijfde versnelling, Jimmy. En ruim de boel hier op. Als Jan dit ziet, dan gaat het mijn beste dag niet zijn. Het lijkt alsof er een tornado door het kantoor is getrokken. Zo kunnen we toch niet werken.

JIMMY: Ik ben maar een deux chevauxke met een kapotte versnellingspook.

PAUL: Uw versnellingspook interesseert me niet.

JIMMY: Gelukkig maar, want u bent mijn type niet. (*Wil af, bedenkt zich.*) O ja, onze goede minister van Gelijke Kansen heeft een boodschap voor u achtergelaten.

PAUL: Mevrouw De Panne heeft gebeld? Je was toch weer niet te aimabel?

JIMMY: Alles is volgens de etiquette van de vriendschappelijke conversatie verlopen. (*Geeft notitie af.*)

PAUL: (*Leest*) Kelly? Wie is Kelly nu weer?

JIMMY: Naar het schijnt onze nieuwe kuisvrouw. Ze moest weg bij de Dienst Gelijke Kansen omdat ze te familiair was geworden met de departementschef, de mannelijke medewerkers en zelfs met de klusjesman die een tl-lamp kwam vervangen. Volgens Frieda zou Kelly beter passen in ons milieu.

PAUL: Ons milieu? Is ze soms kunstzinnig? Ze tekent? Speelt amateurtoneel? (*gretig*) Film?

JIMMY: Kleuren, voor volwassenen. Ze zal vandaag beginnen. (*af, gang*)

PAUL: (*Roept na.*) Toch niet vandaag! Mijn Marie heeft maar voor vier personen taart voorzien.

SANDRA: Taart, mijnheer Boeikens? Bent u jarig? Moeten we kussen?

PAUL: Ja, dat is evident, juffrouw Koks. Ik bedoel, ik ben niet jarig, maar (*trots*) tien jaar geleden, juist vandaag tien jaar geleden, ben ik op dit departement van cultuur beginnen werken.

SANDRA: Proficiat, mijnheer Boeikens. Paul. (*kusjes*)

PAUL: Ja. (*kucht*) Ik ben begonnen als bediende eerste klasse, dan als communicatieverantwoordelijke, en daarna werd ik bevorderd tot kabinetsmedewerker. Vandaag ben ik de rechterhand van onze chef, mijnheer Bellemans. Ik ben zijn geweten, zijn adviseur, zijn controleur, zijn ...

JIMMY: (*op met wat post*) Kontkruiper.

PAUL: Pardon! Kontkruiper! Hiervoor laat ik je ontslaan Jimmy!

JIMMY: (*Trekt onderbroek tussen zijn billen uit.*) Omdat ik een schetenkliever draag onder mijn jeans? U heeft gelijk, ik ga dat niet meer doen, zeer oncomfortabel. Dat veterke, hé, trekt mijn pakske omhoog. En tussen haakjes, ik ben vast benoemd. De post. (*Geeft een deel enveloppes af.*)

PAUL: Wacht maar tot je volgende evaluatie. (*hevig*) Ja, wacht maar, dan, dan geef ik je een dikke onvoldoende.

JIMMY: Oei! Een slecht rapport. Mijn mama gaat niet blij zijn. Dat is ...

SANDRA + JIMMY: Evident.

JIMMY: Tussen haakjes, Sandraake, is deze van jou? (*Geeft haar de knalrode bh.*)

SANDRA: (*Houdt hem voor zich.*) Ik weet niet. Past hij, mijnheer Boeikens? (*kortbij*)

PAUL: Wa... wa... Ik ... ik heb daar geen goed oog voor, Sandraake.

JIMMY: Misschien moet u eens de maat pakken.

PAUL: *(Handen klaar om te voelen, bedenkt zich.)* En ik zou graag willen dat persoonlijk pikant ondergoed niet rondslingert op de werkvloer, begrijp je? *(Kijkt gehypnotiseerd naar boezem.)*

SANDRA: Sta ik ermee?

PAUL: *(Veegt het zweet van het voorhoofd af met zijn zakdoek.)* Dat is evident. U beschikt over een aantal uitstekende eigenschappen.

SANDRA: Dank u vriendelijk, mijnheer Boeikens.

PAUL: Graag gedaan, juffrouw, juffrouw ...

JIMMY: Koks. Juffrouw Koks.

PAUL: Kuffouw Joks.

MARIE: *(In deuropening gang.)* Paul?

PAUL: *(Schrikt.)* Marie! Wat doe jij hier? *(Trekt bh uit handen van Sandra en verbergt die achter zijn rug.)*

JIMMY: Daar is de plakken eigenschap van zijn trouwboek. Kom Sandra, deze gevaarlijke strijd voor de rechthebbende macht tussen man en vrouw wil je niet meemaken. *(Beiden af archief, luisteren mee in deuropening.)*

MARIE: Ik breng de taart. *(Klein doosje.)* En gingen wij niet samen lunchen? Wie is die jongedame?

PAUL: Welke jongedame? Ha, die jongedame. Dat is mijn secretaresse. De secretaresse. Een onbelangrijk sujet. *(Veegt het zweet van het voorhoofd af met de bh, realiseert zich waar hij mee bezig is. Hij kijkt zijn vrouw schaapachtig aan.)* Niet dat de secretaresse onbelangrijk is, dat is natuurlijk ook niet waar, dat ...

JIMMY: Is evident.

PAUL: Dat staat buiten kijf.

MARIE: Ha zo. *(Trekt bh uit zijn handen.)* En van wie is die bh?

PAUL: Ook van een onbelangrijk sujet. *(Grijpt bh en gooit hem weg over zijn hoofd. Overdreven nonchalant.)* Lunchen, zeg je? Maar het is net tien uur geweest.

MARIE: Zo onbelangrijk zag het er niet uit. Als jouw secretaresse nog vijf centimeter korterbij had gestaan, had je neus tussen haar borsten gestoken en was je gestikt.

JIMMY: En dan had Sandra hem moeten reanimeren.

SANDRA: Dat is evident.

PAUL: Wij, wij waren ... in een hevige discussie verwickeld over ...

JIMMY: Over welke uitstekende kwaliteiten een secretaresse moet beschikken. *(Geeft grote boezem aan.)*

MARIE: Oh! Uitgerekend vandaag betrap ik je met je secretaresse. Je hebt me altijd verteld dat je secretaresse een lelijke, oude vrouw van zestig jaar was met grijs haar en een wrat op haar neus. Mevrouw wrat heeft dit gezegd, mevrouw wrat heeft dat gedaan. Oh, Paul, ik ben zo teleurgesteld. Uitgerekend vandaag.

PAUL: Maar Marie, het is niet wat het lijkt. Wat is het vandaag dan?

JIMMY: Donderdag, het is donderdag vandaag.

PAUL: Zie je wel, het is ...

MARIE: De hoeveelste zijn we vandaag?

JIMMY: Pas op, dat is een strikvraag.

PAUL: *(tot Jimmy)* Ik wil niet dat jij je bemoeit met mijn intieme geschillen!
Vandaag zijn we...

JIMMY: De 28ste januari.

PAUL: Dat weet ik ook wel. Natuurlijk, de 28ste januari. Ik was het niet vergeten, schat. De 28ste. Zo'n belangrijke dag.

MARIE: O ja?

JIMMY: De naamdag van de Heilige Valère.

PAUL: De naamdag van de Heilige ... Vandaag tien jaar geleden ben ik hier ...

MARIE: Tien jaar! Twintig jaar zal je bedoelen.

PAUL: Neen, mijn lieve schat, daar vergis je je in. Het is tien jaar geleden. Dat je daar aan gedacht hebt. Daarom hou ik zoveel van jou.

MARIE: Schoft!

JIMMY + SANDRA: Schoft!

MARIE: Je bent onze kennismakingsdatum vergeten.

JIMMY: Oh, foei.

PAUL: Dat kan niet. Ik vergeet nooit iets.

MARIE: Ons twintigjarig jubileum. ... Oh Paul!

JIMMY: Dat is ook veel te lang, mevrouw Boeikens. Ik begrijp niet dat u het überhaupt een week met hem heeft uitgehouden.

MARIE: *(Tot Sandra.)* En jij ... *(Stampt boos met een voet.)* Hoeh! *(Neemt taartdoosje en af. Vergeet haar handtas.)*

PAUL: Marie, alle belangrijke data staan in mijn gsm. Ik kan niets vergeten. Marie!
Bedankt hè. *(Neemt Rennie in.)*

JIMMY: Graag gedaan.

PAUL: Aan het werk! Jij ook Sandraake.

SANDRA: Zal ik alvast kopiekes maken van uw dossiers?

KELLY: *(In deuropening, Antwerps accent.)* Amai, die was kwaad. Wie van jullie heeft die in haar gat gebeten? *(Sandra en Jimmy wijzen naar Paul.)* Gij? Laat me raden, uwe halve trouwboek. Sukkeltje.

PAUL: Pardon?

KELLY: Wat is het geheim van een goed huwelijk?

SANDRA: Zeker niet een belangrijke datum vergeten.

PAUL: *(Luid)* Ik ben niets vergeten! *(Zachtjes)* Sandraake, in je kot, hop, hop, aan het werk. *(Sandra af achterkamer.)*

KELLY: Twee keer per week gaan de Swa en ik uit dineren: kaarslicht, lekker eten, zachte muziek en achteraf holala. Hij gaat iedere dinsdag, ik iedere vrijdag.

PAUL: Wie ben jij?

KELLY: Kelly Vervake. Ik kom hier werken. *(Houdt condoom omhoog.)* Ik zie dat er al van katoen gegeven werd. *(tot Paul)* Stout zulle, makker.

PAUL: Die is niet van mij!

KELLY: Natuurlijk niet. Met die maat zou je wief niet zijn gaan lopen. Moest die toch van jou zijn, dan moet je dringend een profiel aanmaken bij OnlyFans. Amai zulle. Je zou succes hebben. En niet alleen bij de vrouwen.

PAUL: Wat is dat nu weer, OnlyFans? Een website voor ventilatoren?

JIMMY: Dat zou helemaal uw ding zijn, mijnheer Boeikens.

PAUL: Is dat echt? Heeft het iets met vogels te maken? Ik ben namelijk een vogelkijker.

KELLY: Ha, een vogelaar. Dan is OnlyFans helemaal je ding.

JIMMY: Je installeert het appje op de gsm, profieltje aanmaken en hoppa, kassa, kassa.

PAUL: Daar is geld mee te verdienen? Nooit van gehoord.

JIMMY: Waarom vraagt u het niet aan uw vogelvrienden?

KELLY: Gaan jullie ook regelmatig samen vogelen? Zo in het bos? Kan je allemaal posten op je OnlyFans profiel. Wie vogelt met wie, wie vogelt in het bos, wie vogelt in de struiken? Zijn het alleen mannen die vogelen of ook vrouwen?

PAUL: Ik zit in een mannenclubje.

KELLY: *(Tot Jimmy)* Zit jij daar ook in?

JIMMY: Ik hou van satijnen lakens. Zal ik dat OnlyFans-appje op uw iPhone installeren?

PAUL: Niet onder de kantooruren! ... Wat kan je daar allemaal op zien?

JIMMY: Konijn met pruimen! Konijn met pruimen. *(Zet zich aan zijn bureau.)*

PAUL: Vooruit, aan het werk iedereen. Ik duld geen gelanterfanter meer.

KELLY: Asociale type.

PAUL: *(hevig)* Ik ben niet asociaal. Ik heb kabel-tv, internet en een hond.

KELLY: Je vergeet je vrouw.

PAUL: Moet je getrouwd zijn om sociaal te zijn?

KELLY: Wat zal het 's morgens bij jouw thuis aan de keukentafel gezellig zijn.

PAUL: Ik lees de krant.

KELLY: Wat ik zeg, gezellig.

PAUL: Dus jij bent de nieuwe kuisvrouw?

KELLY: Interieurverzorgster.

PAUL: *(Bekijkt haar van top tot teen.)* Zo. Je ondergoed is veel te nauwsluitend en erg onthullend.

KELLY: Draag dan je eigen ondergoed.

PAUL: En nog een grote bek ook.

KELLY: Mijn deelneming met uw handicap. *(Tikt op haar hoofd.)*

PAUL: Aan het werk! Dat geldt voor iedereen. *(Tot Kelly)* Begin maar op te ruimen.

KELLY: Het is maar een woord. *(Legt condoom zorgvuldig op Pauls bureau, neemt de stapel dossiers en keilt die in de vuilbak.)*

PAUL: Pas toch op! Dat zijn belangrijke aanvragen voor subsidies. *(Pakt bundels er terug uit. Een voor een, een heel dik dossier eerst.)* Dit is een aanvraag voor een deepfake video van een regeringspartij. *(Dunne dossiers)* Dit is een aanvraag voor een project met mensen met een beperking. Dit is een aanvraag voor een project met dementerenden. Dit is een aanvraag voor een project met mensen die in kansarmoede leven. Dit is een aanvraag ...

KELLY: Wat een ellende allemaal. Zit er niets plezants tussen?

PAUL: *(verbaasd)* Plezant? Dit is het departement van cultuur. Hier wordt niets plezants georganiseerd, schlagerfestivals noch kienavonden. Dat is evident.

KELLY: Ha! Klassediscriminatie dus. Gelijk de minister van cultuur, die laatst een wc-pot in een museum heeft gezet. Hij noemt dat kunst, cultuur met een serieus prijskaartje. Als de swa een wc-pot op de stoep zet, krijgt hij een boete.

PAUL: *(Begint zich op te boeien.)* Dat is iets helemaal anders. Dat is ...

KELLY: En wat als de minister van cultuur zijn gevoeg doet in de wc-pot van de Swa? Wat is dat?

JIMMY: Dat is dan een kaka-gate.

PAUL: We doen op dit departement niet aan politiek!

KELLY: Tuurlijk wel. En wat als de Swa zijn gevoeg doet in de wc-pot van de minister van cultuur in het museum?

PAUL: Maar dat mag niet! Niemand mag zijn gevoeg doen in de wc-pot van de minister van cultuur.

KELLY: Ook de minister van cultuur zelf niet? Als die nu dringend moet? De diarree.

JIMMY: Een spuitgat.

KELLY: Dat moet je nog kunnen mikken.

JIMMY: Dat is dan kunst van een hoog niveau: performance art à la Marina Abramović. Verdorie Kelly, dat is een gat in de cultuurmarkt. De mens met zijn natuurlijke behoeftes.

KELLY: De kakkerij verkoopt. *(Pakt de rode bh, inspecteert deze.)*

PAUL: *(boos)* Dit is het departement van cultuur! Wij vertegenwoordigen een vooraanstaande positie in de maatschappij op gebied van kunst en cultuur. Ik wens geen uitspraken meer over de kakkerij! Begrepen!

KELLY: En wat als de Swa zijn kak... behoeften naast de wc-pot van ...

PAUL: Genoeg! *(Tot Kelly)* Jij, ...

KELLY: Ja? *(korter bij, met de bh voor zich.)*

PAUL: Jij, *(Grijpt bh)* ...

KELLY: *(Nog korter, bijna neus aan neus.)* Ja?

MARIE: *(in deuropening)* Ik vergat mijn handtas ... Paul!

PAUL: Marie!

MARIE: *(Tot Kelly)* Wie ben jij nu weer? Waarom hang jij aan mijn man?

KELLY: Kelly, aangenaam.

MARIE: Wat was jij van plan met die vrouw?

PAUL: Niets! Dat is eù, dat is evident, mijn honneponnetje. *(Tot Kelly)* Ik ben hier de baas, begrepen? Jij moet kuisen, begrepen? Jij moet zwijgen over ...

KELLY: De kakkerij. Begrepen. *(tot Marie)* Wat een vuur, amai. Hij blaast me helemaal van de sokken. Is jouw vent thuis ook zo hevig?

MARIE: Dat is nu de tweede keer vandaag dat ik je betrap met een andere vrouw. *(Ziet de rode beha.)* En alweer met die beha.

PAUL: Ik ben volkomen onschuldig, Marie.

KELLY: Niet onnozel doen, manneke. Een rode beha voor een stel stevige kalebassen. Wat denk je, Paul? Ik doe hem aan en jij pakt uit? Performance art.

MARIE: Hoe durf je? En dat na twintig jaar! *(Tot Kelly)* En jij ... *(Stampt boos met*

een voet.) Hoeh! *(Boos af, zonder handtas.)*

PAUL: Marie, het is niet wat je denkt! *(Rennie)*

KELLY: Dat is waar. Vaak is het erger.

SANDRA: *(Op met handboeien en zweepje vanuit archief.)* Mijnheer Boeikens, deze voorwerpen zaten bij het dossier van het Museum van de geïntegreerde politie. Zij organiseren die tentoonstelling over de gebruikte objecten en attributen van de politie van de voorbije eeuw. Moet ik die catalogiseren bij cultuur of kunst?

PAUL: *(Opgejaagd)* Wat? Waar komen die dingen vandaan?

KELLY: Laat eens zien. Neen, niet van mij. Mijn handboeien hebben een pelske. Hou jij stiekem van straf en foltering? Wat ben je? Dominant of onderdanig?

PAUL: *(Grijpt zweepje.)* Geef hier! *(Tot Kelly)* Jij gaat ervan langs krijgen.

KELLY: Dominant! Duidelijk dominant!

(Paul grijpt Kelly, ploft neer op een stoel en legt Kelly over zijn knie. Op het moment dat hij het zweepje heft, komt Marie terug binnen.)

MARIE: Laat mij je eens de waarheid zeggen. Paul! Jij ... *(Stampt boos met een voet.)* Hoeh! *(Boos af, zonder handtas.)*

PAUL: *(Duwt Kelly van zich af. In deuropening.)* Marie! Ik zou je nooit bedriegen! Echt niet! Ik gebruik die zweep alleen bij jou!

JAN: *(Komt binnen en duwt Paul terug naar binnen. Pakt het zweepje af.)* Neen, dank je, Paul. Ik heb geen klets op mijn billen nodig om een gezonde werkeethos te cultiveren.

PAUL: Mijnheer Bellemans, ik zou niet durven, chef. Dat is evident.

JIMMY: Hij gebruikt die zweep om het lagere personeel te motiveren. Whoppa!

PAUL: Nooit, chef!

JIMMY: *(tot Kelly)* Wou hij je ervan langs geven, ja of neen?

PAUL: Neen!

KELLY: Ja!

JIMMY: *(De bh en condoom vasthoudend.)* En deze artikelen lagen deze morgen op zijn bureau.

PAUL: Die zijn niet van mij!

JAN: Die waren gisteren enorm plezant.

SANDRA: *(Houdt de handboeien omhoog.)* Het zweepje en deze handboeien ook?

JAN: Dat was vorige week, na de uitreiking van de Kastaars.

KELLY: Verdomme, hier werken wordt plezant. *(Wil hand geven.)* Kelly, interieurverzorgster, aangenaam.

JAN: *(Negeert haar.)* Wendy Weesbeek heeft mij er toen uitvoerig mee bedankt. Ik heb drie dagen niet kunnen zitten. Mooie herinneringen. Ik raad het je aan, Paul.

PAUL: De zweep? Echt?

JAN: Wendy Weesbeek. Alhoewel, je hebt een zekere vitaliteit nodig om dat katje aan te pakken. A propos katje, was dat je vrouw die me op de gang bijna van de sokken liep? Is er koffie trouwens? Wat zegt de pers over de uitreiking van de MIA's gisteravond? Hoe kwam ik over? Hoe vond je mijn das?

PAUL: Eù, ik weet niet.

JAN: Heb je niet naar de uitzending gekeken?

PAUL: Ik was bezig met mijn dossiers. Ik heb ze allemaal ...

JAN: Proficiat. Ik was minstens tien seconden in beeld. Jimmy?

JIMMY: Ja, neen, uitstekende show, met veel zelfvertrouwen, perfecte keuze.

JAN: Zoals altijd, to the point. Goed, Money Penny, (*Bedoelt Jimmy*) ik wil vijf kranten waarvan één Franstalige, interieurverzorgster, een cappuccino met slagroom en drie zoetjes, Sandra, twee tickets voor Turandot in de Munt, Money Penny, de Dag Allemaal van deze week, Sandraake, dat hopelijk afgewerkt dossier over de cultureel-erfgoedinstellingen. Vooruit, aan de slag. (*Kelly en Jimmy af gang. Sandra in ander kantoor, archief.*) Ik wil alles binnen de tien minuten op mijn bureau! Paul, ik heb voor jou een bijzondere opdracht.

PAUL: Prima, mijnheer Bellemans. U weet, u kan altijd op mij rekenen, en dit al tien jaar. Uitgerekend vandaag werk ik hier tien jaar en ...

JAN: Die Wendy Weesbeek heeft vorige week een diepe indruk op mij gemaakt. (*Neemt papertje uit zijn zak.*) Dit is haar telefoonnummer. Ik wil dat jij voor mij een afspraakje regelt met haar. Uiteraard met je eigen gsm.

PAUL: Met mijn gsm. Maar mijnheer ...

JAN: Ik kan moeilijk mijn toestel gebruiken. Ik ben tenslotte een publieke figuur. En mijn vrouw is, hoe zal ik het zeggen, een delicaat en fijngevoelig persoontje. Ik wil haar niet ongerust maken. Jouw vrouw lijkt me een echt straatwif. Die kan tegen een stootje. En je gebruikt geen toestel van het kantoor. Ik verwacht absolute discretie. Begrepen?

PAUL: Dit is geen werk voor een topambtenaar. En mijn Marieke ...

JAN: Dit maakt van jou juist een topambtenaar. Tien jaar dienst, zei je? Wel, ik zal eens kijken wat ik voor jou kan doen. Misschien een certificaat?

PAUL: Dat zou fantastisch zijn. Zo'n mooi certificaat om in te kaderen. En misschien ook een kleine publicatie in het Belgisch Staatsblad?

JAN: Waarom niet? Schrijf het maar uit. Ik zorg ervoor dat het gepubliceerd wordt.

PAUL: Hemeltjelijef, ik vind u een fantastische baas. (*Omhelst hem.*)

JAN: (*Maakt zich los.*) Niet te familiair, Boeikens.

PAUL: Wat zal ik nu eerst doen?

JAN: Dat afspraakje met Wendy regelen. Discreet.

PAUL: Dat is evident, mijnheer Bellemans. Komt voor mekaar. (*dromerig*) Heden, 28 januari, vieren we de uitmuntendheid en 10-jarige inzet van Paul Boeikens, stafmedewerker van het ...

JAN: Paul! Afspraakje! Met hoogdringendheid! (*Geeft Paul een tik met het zweepje.*)

JIMMY: (*op met kranten.*) Hoppa! We doen aan cultuur vanmorgen, zie ik. Uw kranten, mijnheer.

JAN: Ga na of ik erin sta, dan uitknippen, lezen en samenvatten. (*Legt zweepje neer.*)

JIMMY: Ik moet ook nog die brief voor de minister van Financiën afwerken.

JAN: Is dat die bedelbrief voor meer fondsen voor de werking van ons departement? Dat kan wachten. Eventuele tekorten kunnen we altijd in de schoenen van de oppositie schuiven. Onze minister ziet dat graag. Ik zit in mijn kantoor. Waar blijft de koffie? (*af gang*)

JIMMY: (*tot dromerige Paul*) Plekken in de broek? ... Van dat zweepje?

PAUL: Ik krijg voor mijn uitmuntendheid als stafmedewerker en mijn 10-jarige inzet

bij dit departement een eervolle vermelding in het Staatsblad. Heel België gaat dat lezen. Mijn vrouw gaat dat lezen, mijn moederke, mijn lerares ethiek en moraal, mijn burens, het college van burgemeester en schepenen. Ik ga beroemd worden.

JIMMY: Of berucht, dat kan ook.

JAN: *(Met hoofd in deur gang.)* Paul! Wendy Weesbeek! *(af)*

PAUL: Juist, eerst Wendy. *(Neemt zijn gsm.)* Hoe zal ik het vragen? Wil je een date met mij? Gaan we samen op stap? Wil je wippen?

JIMMY: Jij wil Wendy Weesbeek vragen om een date? Om te ... te sleutelen?

PAUL: Dat was de voorwaarde om in het Staatsblad te komen.

JIMMY: Wendy wippen? Jij?

PAUL: Haar om een date vragen. Hola, niet met mij. Neen, dat zou niet lukken. Jan wil dat ik een afspraakje regel voor hem. Incognito.

JIMMY: Zodat hij met Wendy kan wippen?

PAUL: De werkelijke reden doet er niet toe. Ik doe enkel mijn werk. Dus, hoe zou ik het formuleren? Lieve Wendy, mijn chef wil je graag nog eens ontmoeten om

...

JIMMY: Te wippen.

PAUL: Te vulgair.

JIMMY: Om je handje vast te houden.

PAUL: Ze is geen schoolmeisje.

JIMMY: Om samen een natuurdocumentaire te filmen. *(suggestieve beweging)*
Hoppa, hoppa!

PAUL: Ik zag vorige week een documentaire over de lentevuurspin. In België komt ze enkel voor in Lommel, op en rond het industrieterrein en in de buurt van de Sahara.

JIMMY: Ligt Lommel in de Sahara?

PAUL: Het was zeer interessant. Een educatieve bezigheid, geen slecht idee. Dus jij stelt voor dat ik Wendy en onze chef naar een natuurpark stuur om daar filmpjes te maken? Dat is een uitstekend plan. En het is eigenlijk ook wat cultuur.

JIMMY: Het soort documentaires die ik op het oog heb, kunnen inderdaad zeer educatief zijn. Maar ik denk niet dat Jan een bezoekje aan de Sahara op het oog heeft.

PAUL: Wat dan wel?

JIMMY: Paul! Wat wil de chef?

PAUL: Een afspraakje met Wendy.

JIMMY: Om wat te doen? *(Neemt zweepje en zwiept dit heen en weer voor Pauls neus.)*

PAUL: *(Moet even nadenken.)* Neen. Ja?

JIMMY: Ja. Hij wil meer billenkoek. Zet dat maar in dat sms'je naar Wendy. *(Dicteert Paul.)* Ik wil meer billenkoek. De chef. En verstuur. Voilà. *(Kletst Paul met het zweepje tegen de billen.)*

PAUL: Au! Waar was dat goed voor? *(Zoekt naar een Rennie.)*

JIMMY: Je zei het zelf. 'Ik wil billenkoek.' *(Klets)*

PAUL: *(Ontwijkt)* Jan vraagt om het zweepje, ik niet.

JIMMY: Onzin. *(kletst)* Een goed pak rammel kan zeer vermakelijk zijn. Het kan het hoogtepunt van een onderonsje worden.

PAUL: Ik wens met jou geen onderonsje. En zeker geen hoogtepunt! Laat dat! Au! Stop!

SANDRA: *(in deuropening)* Ik wist niet dat u zo hard kon lopen, mijnheer Boeikens.

JIMMY: *(Stopt bij Sandra.)* Iedereen kan de honderd meter in een recordtempo rennen, als je maar de juiste motivatie gebruikt.

PAUL: *(Pakt het zweepje af.)* Zal ik jou wat motivatie bijbrengen, Jimmy?

JIMMY: Oehee! Graag! *(Draait zijn achterwerk naar Paul toe.)* Toe maar, mama, ik ben een stoute jongen geweest. *(Voorzichtige klets.)* Autjes. Sandra meid, kom er gezellig bij. We gaan aan cultuur doen met een gepeperde C.

SANDRA: Zou ik? *(Sandra presenteert haar achterwerk ook.)* U bent toch wel voorzichtig, mijnheer Boeikens?

PAUL: Dat is evident. Ik zal uw achterwerk eren met een delicaat zwiepje. *(Streelt haar achterwerk met de zweep. Zucht diep.)*

JIMMY: Kom aan, cowboy, geef er een lap op.

(Marie verschijnt in de deuropening. Paul geeft Jimmy opnieuw een klets, dan Sandra voorzichtig. Beiden reageren uitgelaten. Paul wordt steeds moediger, geeft zichzelf een klets, dan weer Sandra en Jimmy. Niemand merkt Marie op.)

PAUL: Ben ik geen bad boy? Ben ik niet kinky?

JIMMY: Hoeh ja! Straks krijg je een prijs voor beste acteur in een blote booty film. Wacht, wacht. *(Laat de broek op de enkels zakken. We zien een bonte onderbroek.)* Zwiepen maar!

PAUL: Wat zie ik? Dit is geen schetenkliever, mijnheer Staartjens.

JIMMY: Oei, ben ik stout geweest?

PAUL: Leugentjes moeten bestraft worden. *(klets)* Dat is evident!

JIMMY: *(Oprecht en recht.)* Au! *(Draait zich en ziet Marie staan.)* We moeten aan het werk, mijnheer Boeikens. ASAP! *(Broek omhoog, trekt Sandra recht.)*

PAUL: Niets van. Het zijn zotten die werken. Omdraaien!

SANDRA: Mijnheer Boeikens, ik moet dringend dat dossier afwerken. *(Gauw af bijkantoor.)*

JIMMY: En ik moet dringend de kranten uitpluizen. *(Neemt afstand.)* En mijnheer Bellemans wacht op de Dag Allemaal.

PAUL: *(Volgt met kletsen en jaagt Jimmy voor zich op, richting gangdeur.)* Stoute jongen. Kom bij de papa.

JIMMY: U moet uw publicatie voor in het Staatsblad nog schrijven!

PAUL: Kom hier, je verdient een pakje slaag. Blijf staan. Geef acht met die poep!

JIMMY: U begrijpt het niet, mijnheer Boeikens. *(Zoekt dekking achter Marie.)*

PAUL: Jij begrijpt het niet, Jimmy. Ik ben de boze wolf en ik ga iedereen opeten. *(Lacht satanisch. Hij draait Marie om en geeft haar een klets.)*

MARIE: Paul!

PAUL: Ja, Marie? *(geschokt)* Marie!

MARIE: Jij! *(Stampt boos met een voet.)* Hoeh! *(Boos af, zonder handtas.)*

TWEEDE BEDRIJF

(Sandra in het andere kantoor, Kelly knipt artikels uit de kranten.)

JIMMY: *(Telefoneert, al spelend met de bh.)* Ja. ... Ja, ja, daar kan ik van meespreken.

KELLY: *(Aan de wodka.)* Serieus?

JIMMY: Serieus? ... Het is niet waar!

KELLY: Het is waar.

JIMMY: *(Doet teken dat ze moet zwijgen.)* En toen? ... Toen deed je hem een lila frakske aan.

KELLY: Lila! Wat een kleur voor een rubberke.

JIMMY: Hoe origineel. ... Een foto doorsturen van mijn prinske?

KELLY: Hey bah, neen.

JIMMY: Zal ik doen. In volle ornaat?

KELLY: Een Evelientje.

JIMMY: Ik zal die pakken waar hij met een van mijn onderbroeken lopen is. Het is toch zo'n varken. Het blijven kleine kinderen. Gisteren heeft hij nog tegen de keukenkast geplast.

KELLY: Ik kan niet meer volgen.

JIMMY: Neen, gelukkig is dat geen gewoonte. Mijn mama had geen tijd gehad om langs te komen. Hij had zijn piske tegen zijn favoriete boom niet kunnen doen. ... Druk, druk, druk. Paul gaat er met de zweep over. Letterlijk hé. ... Ja, dat heb ik gisteren ook gezien. Met zo'n das durf ik zelfs mijn badkamer niet uit komen. ... Ik zou wel willen, Friedaake. Bij wie moet ik postuleren? Bij jou? ... Welke kleur ik aanhang? Jouw kleurke, Friedaake, dat is toch zo klaar als een kontje. *(Lacht... dan serieus.)* Neen, helemaal niet, mevrouw de minister, ik zou niet durven, mevrouw de minister. ... Ja natuurlijk, zeker, absoluut. Tot wederhoren. Dag mevrouw de minister. *(Haakt in.)* Wc-madam van het zevende knoopsgat. Dat is zeker al de tiende keer dat die trut mij eerst een job bij de dienst Gelijke Kansen belooft om daarna meteen haar woorden in te trekken.

(Jan binnen via gang met een kop koffie. Hij maakt het zich gemakkelijk.)

KELLY: Wil jij bij Frieda binnengeraken? Zet dat maar uit je kop. Friedaake duldt geen verscheidenheid onder haar rangen. Je moet wit van vel zijn, de juiste partijkaart hebben en liefst een broek dragen en jij draagt eigenlijk een rokje, maar daar kan jij niets aan doen, Moneypenny.

JIMMY: Dat is niet eerlijk.

KELLY: Ik ben er binnengeraakt, maar ja, niet iedereen beschikt over zulke uitstekende kwaliteiten gelijk ik. Mijne Swa zit in de vakbond.

JAN: Dat heeft allemaal te maken met schadebeheersing, met andere woorden, ze zoekt de moeilijkheden niet op.

JIMMY: Ben ik nu een moeilijkheid?

JAN: Trek je de dingen toch niet zo aan, Moneypenny. Één mijnheer Boeikens is genoeg. Ik was vroeger ook zo. Het kleinste ding kon mij doen ontploffen. Ik protesteerde tegen alles wat mij beledigde, eiste dat alles zou worden rechtgezet en mijn verzoeken ingewilligd. Regels moesten worden aangepast, moesten worden onderworpen aan mijn criteria. Allemaal heel vermoeiend. Uiteindelijk ben ik er overheen gegroeid en naar de kleuterschool gegaan.

TONY: *(Op met emmer water, aftrekker, zeem.)* Buongiorno. Ik ben hier voor de vitrines.

JIMMY: Is dat jaar al weer om? En deze keer sturen ze een rasechte Belg. Dat we dat nog mogen meemaken.

TONY: Breek me de ballen niet, maat. Ik ben een Belgische Italiaan uit de Cité.

KELLY: Hoe? Kom jij de ramen wassen? Moet ik dat niet doen? Ik ben Kelly, de hygiënisch verantwoordelijke van de bureau. Is dat uw gerief? Dat is gene vette. Thuis was ik mijn ramen met een stoomreiniger.

TONY: Dat is nogal de grote chic voor een kuisvrouw. Ik was de vensters alleen aan de buitenkant. De binnenkant is dan voor jou.

KELLY: Typisch. Jij laat aan de buitenkant niks dan strepen en vegen achter en ik kan aan de binnenkant mij suf vegen.

TONY: Niet mijn problema. Ik zal maar beginnen. *(Naar ramen.)*

JIMMY: Wacht eens. *(Kijkt uit het raam.)* Waar is je hoogtewerker?

TONY: Dat was te veel centen. De baas zei dat ik langs de binnenkant de buitenkant moest wassen. Ik ben Antonio. Gij moogt Tony zeggen.

KELLY: Ik ben Kelly en dit is Moneypenny.

JIMMY: Jimmy. Jimmy Staartjens. Dit is ons diensthoofd Jan.

JAN: Mijnheer Bellemans. Kom aan het werk. Hoe zit het met mijn krantenartikelen?

(Tony opent het middelste raam en begint de buitenkant te wassen.)

JIMMY: Kelly is er mee bezig.

JAN: Ha bon. *(Gaat kijken.)* Dat ben ik niet!

KELLY: Neen, dat is mijne held. Bart Kaël.

JIMMY: Ga weg, helemaal mijn type.

JAN: *(Neemt stuk krant waar een foto uitgeknipt werd.)* Je hebt me in tweeën geknipt!

KELLY: Nu heb je een linker en een rechterkant. Kan ik nog iets voor jou betekenen? *(Biedt hem een fles aan.)* Misschien iets te drinken? Wodka. *(Wacht niet af en schenkt in.)* Schol, konten omhoog.

JIMMY: Konten omhoog? *(Neemt Jans glas en ruikt.)* Is dat drinkbaar?

KELLY: Zeggen ze dat niet in Engeland? Bottoms up. Kom aan, niet flauw doen. Konten omhoog, ik vul bij. *(Duwt tegen Jimmy's glas om hem het glas te laten leeg drinken.)* Flinke jongen. Goed spul, niet? Daar krijg je haar van op je borst.

JIMMY: Dat zou ik heel spijtig vinden.

JAN: Van de nachtwinkel?

KELLY: *(Schenkt tweede glas in.)* Een Indische. Illegaal gestookt, ergens in chaccamacca. Je lever gaat ervan gisten, je nieren drogen ervan uit en je wordt er stekeblind van. Drink op, Moneypenny. Schol, konten omhoog!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze